

4.30.2023 - 4-а Неділя Пасхи. Неділя Розслабленого. Св. ап. Якова, брата св. Йоана Богослова.

Після того, як священник виголошує “Благословенне Царство” й люди відповідають “Амінь”, священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар (г. 3): Апостолом Христовим був ти вибраний* і Богослова возлюбленого єдинородний брат, всехвальний Якове;* гріхів відпущення випроси тим, що співають тобі,* і душам нашим велику милість.

Кондак (г. 2): Божественний голос, що кликав тебе,* почувши, любов отця відхилив ти* і прийшов еси до Христа, Якове славний, з рідним твоїм* і з ним удостоївся ти бачити Господнє божественне переображення.

Слава: Кондак (г. 3): Душу мою, Господи, у гріхах всіляких і безглуздими діяннями тяжко розслаблену,* воздвигни божественним Твоїм заступництвом,* як і розслабленого воздвигнув Ти древньо,* щоб я кликав до Тебе, спасаючись:* Слава, Христе, владі Твоїй.

І нині: **Кондак Пасхи (г. 8):** Хоч і у гріб зійшов Ти, Безсмертний,* та адову зруйнував Ти силу,* і воскрес еси як переможець, Христе Боже,* жінкам-мироносицям звістивши: Радуйтеся,* і Твоїм апостолам* мир даруєш,* падшим подаєш воскресіння.

Прокімен (глас 1): Будь, Господи, милість твоя на нас,* бо уповали ми на тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

І святому, глас 8: На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс. 18,5).

Апостол: (Ді 9,32-42):

Тими днями Петро, обходячи всі усюди, прибув і до святих, що мешкали в Лідді. Там він знайшов одного чоловіка, на ім'я Еней, що лежав на ліжку вісім років і був паралітик. Петро сказав до нього: «Енею, Ісус Христос тебе оздоровляє. Устань і сам постели собі ліжко!» І вмить той підвівся. І бачили його всі мешканці Лідди та Сарону, і на вернулися вони до Господа. Була ж у Яффі одна учениця, на ім'я Тавита, що значить у перекладі Дорка (Сарна). Вона була повна добрих діл та милостині, що чинила. І сталося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили її і поклали в горниці. А що Лідда лежить близько Яффи, учні, почувши, що Петро там, послали двох чоловіків з просьбою до нього: «Не отягайся прийти аж до нас!» Петро негайно рушив з ними. І як прийшов, вони його повели наверх у горницю, де всі вдови оточили його з плачем, показуючи йому туніки й плащі, що їх робила Дорка, будучи з ними. Велівши всім вийти з хати, Петро став на коліна й почав молитися, а повернувшись до тіла, мовив: «Тавито, встань!» І та відкрила свої очі й, побачивши Петра, сіла. Він же подав їй руку та й підвів її і, прикликавши святих та вдів, поставив її живою. Довідалась про це вся Яффа, і багато повірило в Господа.

Ап.: Ді. 29 зач.; 12, 1-11.

В тих днях цар Ірод підняв руку, щоб гнобити деяких із Церкви. 2. Він убив мечем Якова, брата Іванового. 3. Побачивши, що це подобалося юдеям, він завзявся також схопити Петра. То були дні Опрісноків. 4. Схопивши його, він посадив його у в'язницю і передав чотирьом чвіркам вояків, щоб стерегли його, бажаючи вивести його перед народ по Пасці. 5. І стерегли Петра у в'язниці, а Церква молилася весь час Богові за нього. Коли ж Ірод намірявся вивести його, Петро, закутий у два ланцюги, спав тієї ночі між двома вояками, а сторожі при дверях стерегли в'язницю. 7. Нараз з'явився ангел Господній, і у в'язниці засяяло світло. Він, вдаривши злегка Петра у бік, збудив його, кажучи: Вставай чимскорше! І ланцюги впали з рук у нього. Підпережися і надінь свої сандали. Він зробив так. Знову сказав до нього: Накинь на себе плащ і йди за мною. Вийшов Петро й ішов за ним; не знав, чи то правда, що робив ангел; думав, що видіння бачить. 10. Минули вони першу варту й другу, і прийшли до залізної

брами, що веде в місто; вона сама собою їм відчинилась. Вийшли вони та пройшли одну вулицю, і ангел нараз відступив від нього. Тоді Петро, опам'ятавшись, мовив: Тепер я справді знаю, що Господь послав ангела свого й вирвав мене з руки Ірода й від усього, чого так ждав юдейський народ.

Алилуя (глас 1): Стих: Милості твої, Господи, повік оспівуватиму, з роду в рід (Пс 88,2). Стих: Бо сказав ти: Повік милість збудується (Пс 88,3). Стих: Сповідять небеса чуда твої, Господи, і істину твою в церкві святих (Пс. 88,6). Стих: Бог прославлюваний на раді святих (Пс. 88,8).

Євангеліє: (Ів 5,1-15):

У той час Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода: ангел бо Господній сходив час від часу в купелеве місце та й заколючував воду, і хто, отже, перший поринав по тому, як вода заколючувалася, то одужував, – хоч яка б там була його хвороба. Один чоловік там був, що нездужав тридцять і вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, а довідавшись, що було воно вже дуже довго, каже до нього: «Бажаєш одужати?» «Не маю нікого, пане, – одрікає йому недужий, – хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й спустив у купіль: бо ось тільки я прийду, а вже інший передо мною поринає.» Мовить Ісус до нього: «Устань, візьми ложе твоє і ходи!» Відразу ж і одужав той чоловік, і взяв ложе своє і почав ходити. Був же той день – субота. Юдеї і кажуть до одужалого: «Субота адже ж! Не личить тобі ложе носити!» А той їм у відповідь: «Візьми ложе твоє і ходи, – сказав мені, хто мене оздоровив.» Спитали його: «Хто він – той, що сказав тобі: Візьми і ходи?» Та одужалий не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що юрмився на тому місці. Щойно потім знайшов його Ісус у храмі й мовив до нього: «Оце ти видужав, – тож не гріши більше, щоб щось гірше тобі не сталося.» Чоловік пішов і оповів юдеям, мовляв, той, хто його оздоровив, – Ісус.

Лк. 17 зач. 5, 1-11.

Одного разу, коли стояв Ісус біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ навчати. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: Відчали на глибіню і закиньте ваші сіті на ловитву. Озвався Симон і каже: Наставнику, всю ніч ми трудилися і нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до стіп Ісуса й каже: Иди від мене, Господи, бо я грішний чоловік. Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, від ловитви риб, що їх піймали, 10. як також і Якова та Івана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус промовив до Симона: Не бійся! Віднині будеш ловити людей. І витягнувши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Замість Достойно: Ангел сповіщав Благодатній: Чистая Діво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув він; люди, веселіться. *Ірмос (глас 1):* Світися, світися, новий Єрусалиме, слава бо Господня на тобі возсіяла. Радій нині і веселися, Сіоне. А ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождення твого.

Причасний: Тіло Христове прийміть,* джерела безсмертного споживіть.* Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).* На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс. 18,5). Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться & Замість Будь ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

І нам дарував життя вічне, поклоняємось його тридневному воскресінню.